

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

**NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30**

**- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30**

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz.17.00**

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

Gratulujemy i dziękujemy wszystkim, którzy dotrwali i kończą w tym roku- **roku, w którym świętujemy setną rocznicę objawień fatimskich- WIELKĄ NOWENNĄ FATIMSKĄ.** Przypominamy, Wielką Nowennę rozpoczęliśmy w roku 2009, rozważając temat roku- „Pewni zwycięstwa- konfrontacja z cywilizacją śmierci”. Przez kolejne lata rozważaliśmy; - „Bezpieczni na krawędzi czasu- zawsze przy Maryi”, - „Więcej niż doczesność- jest niebo, jest piekło, jest czyściec”, - „Nie żyjemy dla siebie- wynagradzanie za grzechy świata”, - „Eucharystyczny klucz- cud nad cudami, który zmienia wszystko”, - „Zapraszani do nieba- jednak różaniec, szkaplerz, sznur pokutny”, - „Potęga rodziny- domowy Kościół, którego nie przemogą bramy piekła”, - „Bóg jest miłosierny- ostatnie słowo należy do Boga, który jest Miłością”. **Ostatni rok Wielkiej Nowenny- rok 2017-** przeżywamy, rozważając i czyniąc hasło „**Droga przez serce- przymierze serc- Jezusa, Maryi i naszych**”. Wezwanie fatimskie jest ciągle aktualne. Jest to wezwanie do nawrócenia, do zerwania z grzechem, do podjęcia modlitwy, pokuty, wynagradzania za grzechy swoje i innych. Ta Nowenna była pragnieniem, aby zjednoczyć siły i serca wszystkich kochających Matkę Bożą i odpowiedzieć na jej prośby. Wielka Nowenna Fatimska wypełniona modlitwą, refleksją, katechezą i czynem stała się dla wielu ludzi pomocą w odnalezieniu drogi i Niepokalane Serce Maryi odmieniło ich świat. Nowenna zapraszała nas do zaangażowania się każdego dnia w tajemnicę naszego zbawienia. Znakiem tego zaangażowania było ofiarowanie Matce Bożej swoich radości, swojej pracy, swego cierpienia i wszystkiego w intencjach wynagradzających Niepokalanemu Sercu Maryi również przez odmawianie modlitwy różańcowej, udział w nabożeństwach pierwszo sobotnich, odmawianie Modlitwy Wielkiej Nowenny Fatimskiej, a nade wszystko świadome poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi, które zwycięża i które każdego zaprowadzi do Boga przez Jezusa Chrystusa.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

- 1. SŁUŻBA
LITURGICZNA**
- 2. SCHOLA PARAFIALNA**
- 3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz.18.00
- 4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00
- 5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**
Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00
- 6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- poniedziałek po
Mszy św. o g. 17.00
- 7. WSPÓLNOTA
MODLITWY OJCA PIO**
- 23 dnia miesiąca po
Mszy św. o g.17.00

1. W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ CHRZTY

- Rozalia Lea HELBERSZTAD 10.09.2017
- Bolesław Wit HELBERSZTADT 10.09.2017
- Maria ROŻENTALSKA 3.09.2017
- Pola CZACHAROWSKA 9.09.2017
- Maciej HŁADCZUK 16.09.2017
- Nadia RUCIŃSKA 30.09.2017
- Wiktoria TREDER 30.09.2017
- Hanna KOPAŃSKA 30.09.2017

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

- 2. BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

- Krzysztof Stanisław WŁOSZCZAK i Zuzanna ZIELIŃSKA 9.09.2017
- Andrzej KOPIACKI i Agata GRABOWSKA 16.09.2017
- Mateusz BENDIK i Marta NADOLSKA 16.09.2017
- Krzysztof SZPANOWSKI i Dominika KASPROWICZ 22.09.2017
- Łukasz ZEDLER i Daria Mirosława KOWALKOWSKA 30.09.2017

4. POGRZEBY

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS

NR 116 październik 2017

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

RÓŻANIEC

Został nam подарowany przez Najświętszą Maryję Pannę, abyśmy kontemplowali Jezusa, kochali Go coraz bardziej i wiernie Go naśladowali. W objawieniach w Fatimie Matka Najświętsza przedstawiła się trójgu pastuszkom jako Matka Boża Różańcowa. Prosiła, aby codziennie odmawiać różaniec.

Królowo Różańca Świętego - módl się za nami

Rozpoczynamy miesiąc szczególnej modlitwy - Różańca Świętego. Jest to wyjątkowa modlitwa, prosta i skuteczna, do której wzywa nas Matka Najświętsza podczas swoich objawień w Fatimie, Gietrzwałdzie i wielu innych miejscach. Historia Kościoła natomiast uzmysławia nam poprzez wiele zwycięskich wydarzeń, że to właśnie dzięki Różańcowi Pan Bóg okazywał ludziom i światu swoją łaskę. Zaplanujmy sobie czas na tę modlitwę w kościele lub w gronie rodziny.

Czeka nas jeszcze w Lubawie bardzo ważne wydarzenie. Na zakończenie Roku Jubileuszu Objawień w Fatimie peregrynować będzie po naszej diecezji figura Pani Fatimskiej. Wyznaczone zostało w każdym dekanacie jedno miejsce nawiedzenia. Na ziemi lubawskiej będzie to nasz kościół parafialny. Przywitamy Matkę Najświętszą w dniu 10 października. Zapraszam na uroczystą Mszę św. o godz. 18:00, a po niej na procesję świateł ulicami Lubawy. Oddajmy po raz kolejny nasze sprawy Matce Najświętszej.

Ks. proboszcz Marcin Staniszewski

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby w świecie pracy wszystkim były zagwarantowane poszanowanie i ochrona praw, a bezrobotnym została dana możliwość przyczyniania się do wspólnego dobra.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek- piątek 7.30- 16.30**

PRZYJDŹ, JEZUS CZEKA.

**MODLITWA RÓŻAŃCOWA o godz.6.30 w kaplicy św. Franciszka
o godz.16.30 w kościele**

LITURGIA SŁOWA

01X- 26 Niedziela Zwykła

Ez18,2528;Ps25;Flp2,1-11;Mt21,28-32

04X- środa, św. Franciszka z Asyżu,

wspomnienie Ne2,1-8;Ps137;Ł9,57-62

05X- czwartek, św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy, wspomnienie

Ne8,1-4a.7b-12;Ps19;Łk10,1-12

07X- sobota, NMP Różańcowej,

wspomnienie

Ba4,5-12.27-29;Ps69;Łk10,17-24

08X- 27 Niedziela Zwykła

Łz5,1-7;Ps80;Flp4,6-9;Mt21,33-43

15X- 28 Niedziela Zwykła, Dzień Papieski

Łz25,6-10a;Ps23;Flp4,12-14.19-20;

Mt22,1-14

18X- środa, św. Łukasza, ewangelisty,

święto 2Tm4,9-17a;Ps145; Łk10,1-9

22X- 29 Niedziela Zwykła, Dzień Misyjny

Łz45,1.4-6;Ps96;1Tes1,1-5b;Mt22,15-21

28X- piątek, św. Apostołów, Szymona i

Judy Tadeusza święto,

Ef2,19-22; Ps19; Łk6,12-19.

29X- 30 Niedziela, rocznica poświęcenia

własnego kościoła, uroczystość (w

kościółach, w których data poświęcenia

jest nieznaną), przejście na czas zimowy

Wj22,20-26;Ps18,1Tes1,5c-10;Mt22,34-40

SŁOWO NA NIEDZIELE

/rozważania ks. i o. paulini SSP/.

01X- Mt21,28-32

Pewnego razu Jezus opowiedział przypowieść o tym, Jak to ojciec prosił każdego ze swoich synów, aby poszli do pracy w winnicy. Obaj co innego obiecali, a co innego zrobili. Jeden zapewniał, że pójdzie do pracy, ale nie poszedł. Drugi odmówił, ale potem poszedł. Co dzieje się pomiędzy zgodą na coś, a podjęciem działania? Pomiedzy deklaracją, a czynem? Dlaczego tak często brak konsekwencji? Aby ułatwić nam odpowiedź, Jezus zadaje pytanie pomocnicze: „Który z tych dwóch spełnił wolę ojca”? Zapytał więc nie o deklarację i obietnice, ale o owoc. O skutek działania. To pytanie Jezusa dotyczy również stosunku synów do ich ojca, oraz panującej między nimi relacji. Pierwszy syn zlekceważył ojca, choć wydał się bardzo posłuszny. Drugi, przeciwnie, buntownik z natury, najpierw odmówił, ale w końcu wypełnił polecenie, bo szanował ojca i nie chciał go zawieść. Dziś Jezus zadaje pytanie także o twoją więź z Bogiem, pamiętajmy, że pomiędzy słowem obietnicy a jej wypełnieniem do głosu dochodzi relacja z

osobą. Od tej relacji zależy owoc twoich działań.

08X- Mt21,33-43

W świetle słów Jezusa z dzisiejszej Ewangelii nową winnicą jest Kościół-wspólnota ludzi, którzy uwierzą słowom Jezusa i przyjmą Go jako Syna Bożego. Jesteśmy kolejnym pokoleniem dzierżawców winnicy. Możemy tym wszystkim dysponować, pod warunkiem jednak, że będziemy przestrzegać reguł dzierżawy, tzn. uznamy prawo własności właściciela, oraz będziemy mu oddawać należną część plonów. Niestety, bardzo często nie jesteśmy uczciwymi dzierżawcami. Smutnym tego przykładem są podziały i odstępstwa, wypaczenie doktryny Kościoła i nieposłuszeństwo względem jego pasterzy. Każdy chce mieć własną wizję Kościoła i tego, jak powinien funkcjonować. Z dzierżawców przemieniamy się w samozwańcych właścicieli, czego przejawem są np. próby dostosowania przykazań Bożych do dzisiejszych czasów. Sami chcemy decydować o wszystkim, choć nie należy to do naszych kompetencji. Winnica-Kościół, przedstawiona w dzisiejszej Ewangelii ma swego właściciela – Boga Ojca, ma swego dziedzica- Jezusa Chrystusa, ma swoich dzierżawców- nas wierzących. Czy przyniesiemy dobry plon?

15X- Mt22,1-14

Jakże wielu jest wśród nas ludzi samotnych. Chociaż uśmiechnięci, chociaż zawsze wokół nich wianuszek przyjaciół, to tak głęboko w środku czują się samotni. Iluż wśród nas jest też ludzi głodnych. Chociaż chodzą do pracy, mają mieszkanie, pieniądze, jedzą w drogich restauracjach, nadal pozostają głodni. Któż z nas, ludzi ochrzczonych i praktykujących nie doświadczył takiej wewnętrznej pustki? O co tu chodzi? Otóż ten świat nie może nam dać takiej głębokiej, autentycznej radości, bo wszystko, co nam oferuje do konsumpcji, to takie śmieciowe jedzenie, puste kalorie zapełniające jedynie brzuch, a nie serce. Doskonale wyjaśniają to słowa św. Augustyna:”Niespokojne jest ludzkie serce, dopóki nie spocznie w Bogu”. Problem w tym, że nie każdy potrafi zrozumieć te słowa, nie każdy chce się przyznać do swojego duchowego głodu.

22X- Mt22,15-21

Faryzeusze, wykorzystując trudną sytuację polityczną narodu, chcieli oczernić Jezusa i skazać Jego misję na porażkę. Jeśli odpowiedziałby, że trzeba płacić podatek cesarzowi, lud mógłby Go odrzucić, Jeśli nakazałby niepłacenie podatków, szybko rozlicziliby się z Nim rzymscy urzędnicy. Tymczasem Jezus, nie dość, że nie pozwolił się zapędzić w kozi róg, to jeszcze wykorzystał pytanie faryzeuszów, do przedstawienia nam ważnej prawdy o Kościele i jego relacji do rządów świeckich. Otóż Jezus jest zwolennikiem sprawiedliwości i wolności swojego narodu, ale zdecydowanym przeciwnikiem rewolucji i wszelkiej przemocy. Bo rewolucja ma to do siebie, że chce siłą wprowadzić sprawiedliwość. Usprawiedliwia zło i przemoc w imię dobra. Hołduje zasadzie, że cel uswięca środki. Tymczasem Jezus uczy nas, że świat należy zmieniać przez przemianę samych siebie i otoczenia przez solidarność, współczucie i wybaczenie. Zatem jedyną rewolucją w której może wziąć udział chrześcijanin jest rewolucja miłości.

29X- Mt22,34-40.

Żydów obowiązywało 613 przykazań wynikających z Tory. Wielu zachodziło w głowę, jak to zrobić, żeby je wszystkie wypełnić. Może wyłowić z tych 613 kilka najważniejszych? Z pytaniem tym zwrócił się do Jezusa pewien nauczyciel Prawa. I usłyszał dobrze znaną nam odpowiedź. Dwa przykazania są najważniejsze: Kochaj Boga i kochaj bliźniego. Ale żeby nie pomylić miłości z uczuciem, Pan Bóg podpowiada, że mamy Go kochać całym umysłem, duszą i całym sercem. Miłość do Boga ma więc w sobie trzy składniki: ma być rozumna, angażować nadprzyrodzoność i ma być ludzka, czyli angażować całego człowieka. W drugim przykazaniu miłości Pan Bóg również stawia przed nami zadanie: Pragnij dobra dla innych, jak pragniesz dla siebie. Nie trzeba więc czekać na jakieś specjalne natchnienie, żeby kochać. Bo

miłość to nie tylko uczucie, to decyzja i praca, trud angażujący wszystkie siły. Kto kocha, równocześnie realizuje wszystkie przykazania. Kto kocha Boga i bliźniego wie, co jest najważniejsze w życiu i tego życia nie marnuje.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

TREŚĆ ETYCZNA

I ANTROPOLOGICZNA PRZYKAZANIA „NIE CUDZOŁÓŻ”. Przypomnijmy słowa z Kazania na Górze do których nawiązujemy w ciągu naszych rozważań: „Słyszeliście- mówi Chrystus- że powiedziano <Nie cudzołóż> A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądlwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa” (Mt5,27-28).Ów człowiek, do którego Jezus się tutaj odwołuje, jest to człowiek „historyczny“- taki, jakiego początek, czyli zarazem „prehistorię teologiczną” śledziliśmy we wcześniejszych analizach. Jest to ten, który słucha własnymi uszami Kazania na Górze. Wraz z nim jednak każdy inny człowiek jest usytuowany wobec tego momentu historii na wielkim obszarze przeszłości i na równie rozległym obszarze przyszłości. Do tej przyszłości w stosunku do Kazania na Górze należy również nasza teraźniejszość , współczesność: jest tym człowiekiem każdy. Zarówno człowiek przeszłości, jak i człowiek przyszłości może być tym, który zna przykazanie „nie cudzołóż” jako treść Prawa, ale może być także tym, o którym w liście do Rzymian czytamy, iż treść ta tylko „wypisana jest w jego sercu”. W świetle przeprowadzonych uprzednio rozważań jest to ten człowiek, który ze swego „początku” wyniósł określone poczucie sensu ciała, zrodzone naprzd „przed progiem” swych historycznych doświadczeń w samej tajemnicy stworzenia, skoro wyłonił się z niej jako „mężczyzna i kobieta” (Rdz1,27).Jest to ten człowiek historyczny, który „u początku” swych ziemskich dziejów znalazł się „wewnątrz” poznania dobra i zła, łamiąc pierwotne przymierze ze swym Stwórcą. Jest to ten człowiek, - mężczyzna, który

„poznał swoją żonę” (kobietę) i wielokrotnie „poznawał”, a ona „począła i rodziła”, zgodnie z postanowieniem Stwórcy, sięgającym jeszcze stanu pierwotnej niewinności. Do tego właśnie człowieka zwraca się Chrystus w Kazaniu na Górze, w szczególności w słowach Mt5,27-28. Zwraca się do człowieka określonego momentu historii, a równocześnie do wszystkich ludzi objętych tą samą historią człowieka. Zwraca się do „człowieka wewnętrznego”. Słowa Chrystusa mają wyraźną zawartość antropologiczną dotykają tych znaczeń odwiecznych, przez które buduje się „adekwatna” antropologia. Przez swoją etyczną treść słowa te zarazem budują taką antropologię, domagającą się aby człowiek wszedł w swój pełny obraz. Człowiek, który jest „ciałem”, który jako mężczyzna odnosi się przez swoje ciało i pęć do kobiety(na to bowiem wskazuje również zwrot „nie cudzołóż”), winien w świetle tych słów Chrystusa odnaleźć się w swoim wnętrzu, w swoim „sercu”. „Serce” jest tym wymiarem człowieczeństwa, z którym bezpośrednio łączy się poczucie sensu ludzkiego ciała i ład tego poczucia. Chodzi tutaj zarówno o ów sens , który w dawniejszych analizach nazwaliśmy „oblubieńczym”, jak też o ten, który nazwaliśmy „rodzicielskim”. O jaki zaś chodzi ład? C.d.n.

MÓWIĄ WIELCY

Gdzie jest cierpliwość i pokora, tam nie ma ani gniewu, ani zamętu / św. Franciszek z Asyżu 1182-1226/.

UŚMIECHNI SIĘ

PRAKTYKA. Trwa ceremonia chrztu. Po jej zakończeniu ksiądz zwraca się do szczęśliwej mamy: - Gratuluję, po raz pierwszy chrzczę niemowlę, które nie płacze nie krzyczy. – Ach, od ośmiu dni trenujemy w domu. – Tak?- pyta ksiądz- A w jaki sposób?- Używamy konewki!

FATIMA.

13 PAŹDZIERNIKA. W związku z zainteresowaniem wydarzeniami w Fatimie, wiele osób bało się o życie dzieci. Obawiano się, że pastuszkowie zostaną zabici, jeśli nie wydarzy się

obiecany cud. Dzień 13 października rozpoczął się jako zimny i deszczowy. Na miejsce objawień przybyło około pięćdziesiąt tysięcy osób. Tłum zamienił łąki Cova da Iria w błotniste pola. W południe Łucja nakazała zamknąć parasole i odmawiać różaniec. W trakcie objawienia Pani wyznała, że jest Matką Bożą Różańcową, która prosi by wybudować kaplicę. Powiedziała dzieciom, że wojna się skończy, ale nadal należy dążyć do nawrócenia i pokutować za grzechy. „Niechaj już więcej nie znieważają Pana Jezusa”, rzekła Matka Boża. W pewnym momencie Łucja powiedziała „patrzcie na słońce”. Przestało padać. Na niebie ukazało się słońce, które zaczęło się obracać, wyrzucając wielobarwne snopy światła. Słońce zatrzymało się na moment i znowu zaczęło wirować. Obserwatorzy mieli wrażenie, że zaczyna spadać, zaczęli krzyczyć, mdleć, uciekać. Chociaż zjawisko trwało dziesięć minut, można było je oglądać z odległości pięciu kilometrów, żadne obserwatorium nie zanotowało tego dnia niczego niezwykłego. Po zakończeniu zjawiska zauważono na sobie suche ubrania. Żadna patrząca w słońce osób nie doznała uszkodzenia wzroku. Następnie ukazała się święta Rodzina. Maryja miała na sobie białą suknię i niebieski płaszcz. Po Jej lewej stronie stał św. Józef, trzymający Dzieciątka Jezus. Kolejnym obrazem, który widziały dzieci był Jezus błogosławiący ludzi, oraz Maryja pod postacią Matki Bolesnej i Matki Bożej z Karmelu. Gdy widzenie skończyło się, zgromadzeni rzucili się na dzieci. Łucja po latach napisała: „W tamtym dniu doszłam do domu bez warkoczy, które były dość długie. Jeszcze dziś pamiętam niezadowolony mój serce, kiedy dostrzegła, że miałam włosy krótsze, niż Franciszek”. Po zakończeniu objawień jeszcze przez kilka miesięcy dzieci były niepokojone. Po objawieniach lata były wypełnione prześladowaniami duchowieństwa, świecka władza nakazała proboszczom wydanie zakazu pielgrzymowania do Cova da Iria.

